

ОПШТИНСКИ СУД
У НОВОМ ПАЗАРУ
ПРИМЉЕНО
26. IV 1990

Kt. 112/90

26.04. 90.

ОПШТИНСКИ СУД

NOVI PAZAR

Na osnovu čl.145.st.2.tač.3.zakl-a, podižem

ОПШТИНСКИ СУД

ПРОТИВ:

TURKOVIĆ HARUNA, iz Novog Pazara, rođen u selu Dolićevo SO Sjenica 1965.g. od oca Mursela, i majke Belke, rođj. Gredić, Musliman, drž. SFRJ, monter, akumulatora u RO "Iskra" u N. Pazar, oženjen, bez dece, završio osnovnu školu, vojaku služio, srednjeg imovnog stanja, neosudjivan,

ОПШТИНСКИ СУД:

dana 18.01.1990.godine u restoranu društvene ishrane KO "Iskra" u Akumulatorskoj za vreme doručka uzео свијјско pečenje koje je Lešević Milan doneo od kuće da bi doručkovači rekli mu: "Ovo si doneo da provociraš Muslimane, Vlašino",

čime je izvršio kriv. delo izazivanje nacionalne, rasne ili verske mržnje, razdora ili netrepljivosti iz čl.134. st.2.12 SFRJ.

П Р Е Д Л О Ж Е Н

Da sud održi glavni pretres na koji će pozvati:

1. OJT-a u N. vom Pazaru.
 2. Okr. Turković Haruna.
 3. Svedoke Lešević Milana, Bejdović Nazima, Zuberović Aliju.
- Da se u dokaznom postupku pročita izvod iz KE za okrivljenog.

Da se okrivljeni oglasi krivim i osudi po zakonu.

JAVNI TUŽILAC,
Esad Duljević

U I M E N A R O D A

OKRUŽNI SUD U NOVOM PAZARU u veću sastavljenom od predsjednika suda Raha Mehovića, kao predsjednika veća, i sudija Hasiba Brzdarovića i Ibrahima Delimedžića, kao članove veća, sa zapisničarom Hamdijem Kapetanovićem, u krivičnom predmetu protiv optuženog Turković Haruna, iz Novog Pazara, zbog krivičnog dela izazivanje nacionalne, verske ili rasne mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz čl. 134 st. 2 ZKJ, odlučujući o žalbama opštinskog javnog tužioca iz Novog Pazara i optuženog, uloženim na presudu Opštinskog suda u Novom Pazaru K br. 124/90. od 25.VI 1990. godine, na sednici veća održanoj dana 11.I 1991. godine, doneo je

P R E S U D U

OBIDAJU SE kao neosnovane žalba opštinskog javnog tužioca iz Novog Pazara i optuženog Turković Haruna, iz Novog Pazara, a presuda Opštinskog suda u Novom Pazaru K br. 124/90. od 21.VI 1990. godine OTVRDNUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom oglašen je krivim optuženi Turković Harun, iz Novog Pazara, zbog krivičnog dela izazivanje nacionalne, rasne ili verske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz čl. 134 st. 2 ZKJ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 meseca.

Optuženi je obavezan da plati na ime paušala iznos od 150 dinara.

Protiv ove presude blagovremeno su uložili žalbe opštinski javni tužilac iz Novog Pazara, samo u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, i optuženi Turković Harun takođe samo u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, sa predlozima kao u žalbama.

Optuženi Turković Harun uložio je odgovor na žalbu opštinskog javnog tužioca u Novom Pazaru, predlažući da se žalba javnog tužioca odbije kao neosnovana, priložujući i potpise građana da nu se ublaži izrečena kazna.

Okružni javni tužilac iz Novog Pazara, pismenim podneskom KŽ. br. 196/90. od 25.XII 1990. godine, predložio je da se žalba optuženog odbije kao neosnovana, a uvaži žalba opštinskog javnog tužioca i prvostepena presuda preinači tako što će se optuženom izreći strožija krivična sankcija.

Okružni sud održao je sednicu veća na kojoj je razmotrio žalbe javnog tužioca i optuženog, zajedno sa celokupnim spisima ovoga predmeta i pobijanom presudom, koju je ispitao u smislu čl. 376 st. 1 ZKJ, te po oceni navoda u žalbama, našao:

Žalbe su neosnovane.

Prvostepena presuda ne sadrži ni jednu bitnu povredu Zakona o krivičnom postupku niti pak krivičnog zakona na čije postojanje Okružni sud, povodom žalbe, u smislu čl. 376 st. 1 t. 1 i 2 ZKJ, pazi po službenoj dužnosti.

Pravilno je prvostepeni sud pobijanom presudom utvrdio krivičnu odgovornost optuženog i za isto dao valjane i ubedljive razloge koje

Na ovako utvrđeno činjenično stanje pravilno je prvostepeni sud pobijanom presudom primenio Krivični zakon kada zaključuje da se u radnji optuženog sadrže sva zakonska obeležja bića krivičnog dela izazivanje nacionalne, rasne ili verske mržnje, razdora ili netrpeljivosti iz čl. 134 st. 2 KZJ.

Izmenama Krivičnog zakona SFRJ izmenjen je Krivični zakon pa je odredba stava 2 ovoga člana obuhvaćena odredbom stava 1 izmenjenog Zakona, za koje je Krivičnog delo zaprećena kazna zatvora do 5 godina. Međutim, s obzirom da je optuženi ovo krivično delo izvršio u vreme važenje starog Zakona koji je blaži po optuženog, to je sud primenio odredbe stava 2 člana 134 starog Zakona kao blažeg po učinioca ovoga dela.

Neosnovano se žalbom javnog tužioca i optuženog pobija prvostepena presuda u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, tim pre, što je pravilno prvostepeni sud imao u vidu i cenio sve okolnosti koje su bile od uticaja za određivanje i odmeravanje vrste i visine krivične sankcije predviđene odredbom čl. 41 KZJ i ovim okolnostima odredio pravilan značaj.

Izrečena kazna zatvora u trajanju od 2 meseca prvostepeno presudom i po nalaženju Okružnog suda srazmerna je težini izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog, pa nije bilo mesta za izricanje blaže ili strožije krivične sankcije, tim pre, što se s pravom može očekivati da će ova kazna imati dovoljno vaspitno-popravnog uticaja na optuženog da ubuduće ne čini ovakva i slična krivična dela.

Na iznetih razloga a na osnovu čl. 384 ZKP odlučeno je kao u izreci ove presude.

OKRUŽNI SUD U NOVOM PAZARU, dana 11. I 1991. godine.

Zapisničar,
M. Kepetanović

PREDSEDNIK SUDA-VEĆA,
Nuho Mehović

170
[Handwritten signature]

Дана 22.01.1990.године приступи по позиву Турковић Нурсела Харун
и у вези догађаја од 18.01.1990.године даде следећу

И з ј а в у

Дана 18.01.1990.године око 8 сати за време паузе за топлим оброк
ушао сам у мензу да доручкујем.Са леве стране од улазних вратију седео је
радник Лешевих Милан и јео нешто из кесе.Питао сам га шта ти је то што једеш,
наша ми је он одговорио да узем и пробам.Узео сам једно парче и пошто сам видео
да радници једу пилетину питао сам неке раднике који су седели мало даље шта
ја ово.Радник Медо Муминових и неки поред њега су ми рекли да је то свињетина.
Рекао сам му да ја ово не једем и да не може то(жи) овде да доноси и да ме нуди.
Он ми је тада рекао да га ја мрзим,рекао сам у ида то није тачно и да ми он не
смета.

На томе се све завршило,давих догађаја у вези овога није било,
Изјава ми је гласно прочитана и исту потписујем као своју.

22.01.1990.године
Нови Пазар, "Искра"

Турковић М.Харун
радник Предузећа "Искра"
са станом у Н.Пазару, ул.Иве Андрић

бр.77

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Томислава Ралчића, као председника већа, Звонимира Бандића и Милорада Станојевића, као чланова већа и стручног сарадника Љиљане Врачевић, као записничара, решавајући у управном спору по тужби ХАСАНА ХАСАНОВИЋА и ФЕХИМА ХАСАНОВИЋА из Новог Пазара, улица Ђеремициница број 5, против решења Републичког секретаријата за унутрашње послове Социјалистичке Републике Србије у Београду 03 број 204-2-1065/85 од 12.2.1987. године у предмету пријема у држављанство, у нејавној седници од 2.6.1987. године, донео је следећу

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијен је захтев тужилаца за пријем у држављанство Социјалистичке Републике Србије и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

У тужби којом оспоравају законитости решења наводе да не постоје никакве законске ни државне сметње за пријем у држављанство.

Тужени орган у одговору на тужбу остајући при наводима из оспореног решења предлаже да се тужба одбије.

По размотрењу оспореног решења из списка управне ствари овај суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета се види, да је оспореним решењем одбијен захтев тужилаца за пријем у држављанство Социјалистичке Републике Србије и Социјалистичке Федеративне Републике Југославије на основу одредаба члана 9. Закона о држављанству Социјалистичке Републике Србије ("Сл. гласник СР Србије број 13/83) и члана 7. Закона о држављанству Социјалистичке Федеративне Републике Југославије ("Сл. лист СФРЈ", број 58/76) којима се прописују услови за стицање држављанства прирођењем. Према ставу 4. наведених законских одредаба у решењу којима се одбија захтев за стицање држављанства Социјалистичке Републике Србије односно Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, не морају се навести разлози којима се надлежни орган руководио при доношењу решења, из којих законских одредби произилази да надлежни орган сваки конкретни случај решава по слободној оцени, а у складу са наведеним прописима.

Како према члану 10. став 2. Закона о управним споровима не постоји неправилна примена Закона када надлежни орган, што је тужени орган према члану 21. став 2. Закона о држављанству СФРЈ, решава по слободној оцени, на основу и у границама овлашћења које му је дато прописано, те у конкретном случају није повређен закон на штету тужилаца.

Republički sekretarijat za unutrašnje poslove Socijalističke Republike Srbije u Beogradu, na osnovu člana 2. Zakona o izmenama i dopunama Zakona o državljanstvu Socijalističke Republike Srbije ("Službeni glasnik SR Srbije", broj 13/83) i člana 21. stav 2. Zakona o državljanstvu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije ("Službeni list SFRJ", broj 58/76), a u vezi člana 202. Zakona o opštem upravnom postupku ("Službeni list SFRJ", broj 32/78), po zahtevu Hasanović Hasana i Hasanović Fehe iz Novog Pazara, donosi

R E Š E N J E

ODBIJA SE zahtev za prijem u državljanstvo Socijalističke Republike Srbije i Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije HASANOVIĆ (Sandožak) HASANA, rođenog 28.6.1921.godine u m.Raduhovce, SO Tutin i HASANOVIĆ FEHO (Ulč Fehim), rođenog 5.7.1959.godine u m.Raduhovce, SO Tutin.

O b r a z l o ž e n j e

U sprovedenom postupku utvrđeno je da nisu ispunjeni uslovi iz člana 9. Zakona o državljanstvu SR Srbije i člana 7. Zakona o državljanstvu Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

Saglasno čl.9. stav 4. Zakona o državljanstvu SR Srbije ne navode se razlozi kojim se organ rukovodio prilikom donošenja rešenja.

Taksa saglasno članu 4. Zakona o izmenama Zakona o administrativnim taksama ("Službeni glasnik SR Srbije", broj 2/85) u iznosu od 3.600.- dinara je naplaćena.

Rešeno u Republičkom sekretarijatu za unutrašnje poslove Socijalističke Republike Srbije u Beogradu, 03 broj 204-2-1065/85 od 12. februara 1987. godine.

PO OVLASTEENOM REPUBLIČKOG SEKRETARA
GLAVNIŠĆE
ŠEFLIK UPRAVE,
Miodrag Nadjović

POUKA O PRAVNOM SREDSTVU: Žalba protiv ovog rešenja nije dopuštena. Protiv istog se može pokrenuti upravni spor kod Vrhovnog suda Srbije u Beogradu u roku od 30 dana od dana uručenja rešenja.

Ненадлука 24

Са изнетих разлога Врховни суд је у смислу члана
42. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у дис-
позитиву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,
дана 2.6.1987. године, У. 519/87

Записничар,
Љиљана Врачевић, с.р.

Председник већа
судија,
Томислав Ралчић, с.р

За тачност отправка
ШЕФ ПИСАРНИЦЕ
Рада Митровић

OPŠTINSKOM SEKRETERIJATU ZA UNUTRAŠNJE

POSLOVE U NOVOM PAZARU

Povodom naloge toga OUP da produžimo važnost putnih ispreva koje su nam izdate od vlasti Republike Turske i našeg borevka u SFRJ, dajemo sljedeću

I Z J A V U

Godine 1966 je Hassenović, sede Sandžak Hesen, kao starišina domaćinstva odselio sam za Republiku Tursku sa svojim članovima domaćinstva i pored ostalih sa sinom Hassenović, Uluč Fehimom, podnosiocem ove izjave, koji je tada bio 7 godina starosti, dakele maloletnik

U republici Turskoj živeli smo sve do 1981 godine, premda smo i u to vreme pretežno borevili u Jugoslaviji, jer nam se nije sviđao tamošnji režim, a ušte nismo bili upoznati zbog nemogućnosti i neukosti pre odlaska, a za Tursku sam odselio isključivo iz ekonomskih razloga, jer sam bio veoma siromašnog imovnog stanja.

Istina, u Turskoj smo dobili tursko državljanstvo, ali sam bio u uveren da Jugoslovensko državljanstvo nisamo izgubili, i iz navedenih razloga, sa ovekvim ubedjenjem je i moj sin Fehim smo se ponovo doselili u Jugoslaviju 1981 godine, potpuno gde neprekidno borevimo i danas, gde je Fehim zasnovao i vanbračnu zajednicu sa Begenović Kimetom iz Novog Pazara i živimo u zajednici kao lojalni građani SFRJ i SRS.

Prilikom povratka iz Turske dobili smo putnu ispravu Turske, koje su nam turske vlasti izdale 1981 godine, sa rokom važnosti od 2 godine, koje putne isprave više nam ne važe jer su u međuvremenu promenjene kao obrasci, a postojeće nismo produžili iz razloga što smo smetrali da će nam Jugoslovenske vlasti priznati državljanstvo, tako da sede nesmemo da se pojavljujemo kod Turskih vlasti jer nam nebi više dale izlasek a tamo ne želimo da živimo ni po koju cenu.

Stoga molimo da nam se izjava ujedno ceni i prihvati kao zahtev za

priznavanje Jugoslovenskog državljanstva, a do konačnog rešenja
molimo da nam se produži tj. dozvoli boravak u Jugoslaviju.

Pređošavamo da smo se i ranije obraćali se i za isti zahtevom
ali su nam odbijeni zahtevi, smatramo zato što nismo ukazali na
činjenicu da nismo brisani iz evidencije Jugoslovenskih državljana.

U Novom Pazaru, dana 29.04.1991 godine. **HASANOVIĆ-Ulić Fehim,**
Sendžek Hasan,
Njegoševa 6
NOVI PAZAR.

V V A Z I

... godine 1991...
... godine 1991...
... godine 1991...

... godine 1991...
... godine 1991...
... godine 1991...

... godine 1991...
... godine 1991...
... godine 1991...

... godine 1991...
... godine 1991...
... godine 1991...